

Brutalisme

Brutalisme verkrijgt zijn naam van 'Beton brut': naakt, ruw en onbehandeld beton. Vaak draagt het beton nog de houtnerf van de bekisting die het omlijstte tijdens het uitharden. Strakke geometrische patronen en een monochroom kleurenpalet typeren deze modernistische stijl, die tijdens de wederopbouw in de jaren vijftig haar intrede doet. Naast beton worden ook andere ruwe materialen gebruikt, zoals baksteen, glas en hout.

Brutalistische gebouwen domineren doorgaans de omgeving. Zo ook de stadsschouwburg in Nijmegen. Zelfs nu dit rijksmonument inmiddels omsloten is door andere hoge gebouwen op het Keizer Karelplein, loop je er nog steeds niet zomaar aan voorbij. Neem bijvoorbeeld de enorme raampartij in de foyer. Van binnenuit biedt dit venster de aanwezige gasten een weids uitzicht op het plein. Van buitenaf daarentegen prikkelt dit imposante venster je fantasie. Ze kan je doen denken aan een reusachtig groot tv-scherm waarbij de theaterbezoeker zelf in de spotlights staat.

De inrichting is bij aanvang sober en minimalistisch. Er is geen meubilair gepland, want de binnenruimte is enkel bedoeld om doorheen te bewegen. Gasten nuttigen hun kopje koffie staand. De enige versiering is de tl-lichtsculptuur bij de garderobe.

Vier maanden voor de opening is besloten om tóch maar iets van meubilair aan te schaffen, ondanks dat de grote open ruimtes zich niet goed lenen voor gezelligheid. De vorm van het gebouw is té aanwezig om er lukraak kleine en losse elementen in te voegen. Door de loop van de jaren worden alsnog andere niet brutalistische elementen toegevoegd, zoals de bar in het theatercafé en de bar onder de trap bij de radiatoren in de hal.